

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาดสำหรับผู้ประกอบการ ของวิสาหกิจชุมชน ฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร” ซึ่งในการวิจัยครั้งได้ผ่านคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หมายเลขเอกสารรับรอง (COE NO.) 009/2564 และ หมายเลขคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย (REC NO.) 007/2564 โดยผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนกับกรมส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนในเขตพื้นที่เขตตลิ่งชัน ฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 17 วิสาหกิจชุมชน (แหล่งที่มา: www.smce.doae.go.th)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยสำหรับการเก็บข้อมูลการศึกษาความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 7 วิสาหกิจชุมชน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1.1 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชนอย่างน้อย 1 ปี

2.1.2 เป็นผู้ที่มีความสมัครใจและสามารถเข้าร่วมงานวิจัยได้ตลอดระยะเวลาการวิจัย

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยสำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพและการศึกษาประสิทธิผลของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด ได้แก่ ผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน ในเขตพื้นที่เขตตลิ่งชัน ฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 วิสาหกิจชุมชน โดยมีผู้ประกอบการ 72 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 1.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมภาพจำนวน 1 วิสาหกิจชุมชน และ 2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประสิทธิผลของชุดฝึกอบรมจำนวน 1 วิสาหกิจชุมชน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ที่ใช้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบหาประสิทธิภาพ ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรตลาดน้ำคลองลัดมะยม ซึ่งมีผู้ประกอบการจำนวน 42 คน ประกอบด้วยกลุ่มทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน กลุ่มทดลองย่อย จำนวน 9 คน และกลุ่มทดลองภาคสนาม จำนวน 30 คน และกลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อศึกษาประสิทธิผลได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนตลาดน้ำวัดสะพาน ราชพฤกษ์ บางพรหม ผู้ประกอบการจำนวน 30 คน กลุ่มนี้ใช้สำหรับทดลองใช้จริงและศึกษาความพึงพอใจของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด โดยเกณฑ์การคัดเลือกจะเป็นผู้ที่มีความสมัครใจและสามารถเข้าร่วมงานวิจัยได้ตลอดระยะเวลาการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือดังนี้

2.1. แบบสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการ ของวิสาหกิจชุมชน

2.2. ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการ ของวิสาหกิจชุมชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.3. แผนการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการ ของวิสาหกิจชุมชน

2.4. แบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้จากการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการ ของวิสาหกิจชุมชน

2.5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการ ของวิสาหกิจชุมชน

2.6. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการ ของวิสาหกิจชุมชนหลังจากได้รับการฝึกอบรม

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

3.1. แบบสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

แบบสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างจากหนังสือ บทความและเอกสารต่างๆ

3.1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชนต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก

3.1.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์รวมถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้แก่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญได้ปรับแก้ภาษาที่ใช้รวมไปถึงปรับข้อความในส่วนของคำถามให้มีความเหมาะสมได้ค่าเท่ากับ 1

3.1.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.5 นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้สัมภาษณ์ผู้นำหรือตัวแทนของวิสาหกิจชุมชน

3.1.6 นำข้อมูลที่ได้จากตัวแทนผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน มาสรุปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน

3.2. ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน

ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน ฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน มาวิเคราะห์ความต้องการและกำหนดหัวข้อสำหรับการสร้างชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.2 ศึกษาเอกสาร แนวความคิด ทฤษฎี ตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน

3.2.3 ศึกษาภาระงานแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด โดยยึดหลักการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3.2.4 กำหนดกรอบเนื้อหาการอบรม จุดประสงค์ที่สอดคล้องในชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน

3.2.4.1 วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน

3.2.4.2 วิเคราะห์พฤติกรรมย่อย

3.2.4.3 เขียนจุดประสงค์การอบรม

3.2.4.4. ร่างข้อคำถามสำหรับแบบทดสอบเพื่อวัดผลสำหรับการอบรมในแต่ละจุดประสงค์

3.2.4.5. กำหนดองค์ประกอบชุดกิจกรรม

3.2.5 สร้างชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหาจุดประสงค์จากการสัมภาษณ์ความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของวิสาหกิจชุมชน

3.2.6 นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด เสนอให้แก่ตัวแทนผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชนจ เพื่อร่วมกันพิจารณาหัวข้อที่ใช้ในการสร้างชุดฝึกอบรม ความเหมาะสม ความจำเป็น และความต้องการของวิสาหกิจชุมชน

3.2.7 ผู้วิจัยได้นำหัวข้อในชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้ร่วมพิจารณา ระหว่างผู้วิจัยและตัวแทนผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชนจำนวน 7 วิสาหกิจชุมชน ไปกำหนดขอบเขตของเนื้อหาในชุดฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย

3.2.7.1 บทที่ 1 คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

3.2.7.2 บทที่ 2 การกล่าวทักทายและการเชิญชวนลูกค้า

3.2.7.3 บทที่ 3 การสอบถามและต่อรองราคา

3.2.7.4 บทที่ 4 รสชาติของอาหาร

3.2.7.5 บทที่ 5 การกล่าวขอบคุณและกล่าวลา

3.2.8 นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมาร่วมกันพิจารณาระหว่างผู้วิจัยและตัวแทนผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน อีกครั้งเพื่อยืนยันความถูกต้องเหมาะสม และตรงตามความต้องการของวิสาหกิจ

3.2.9 นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด ที่สร้างขึ้น ทั้ง 5 บท ให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษา 1 ท่าน Mark Anthony Todhunter ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.10 นำชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1.ผศ. ดร. กฤตยา สุขประเสริฐ 2. ผศ.วรัญญา กิตติวงศ์วัฒนชัย 3. อาจารย์สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.11 นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ กับผู้ประกอบการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรตลาดน้ำคลองลัดมะยมซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพและไม่เคยผ่านการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมาก่อน จำนวน 3 คน โดยทำการทดลองเป็น

รายบุคคล 1:1 (One to One Tryout) แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาข้อบกพร่อง เพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป

3.2.12 นำชุดฝึกอบรมที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองย่อย (small group tryout) ซึ่งเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรตลาดน้ำคลองลัดมะยมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพและไม่เคยผ่านการอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมาก่อน จำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.2.13 นำชุดฝึกอบรมที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองภาคสนาม (field tryout) ซึ่งเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรตลาดน้ำคลองลัดมะยมซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพและไม่เคยผ่านการอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมาก่อน จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาในชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีความเหมาะสม ก่อนที่จะนำไปทำการทดลองจริง

3.3. แผนการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน

แผนการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชนฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 9 แผน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยผู้ประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมแต่ละเนื้อหา ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการอบรมตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึกอบรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.2. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางวิเคราะห์วิธีการเขียนแผนการอบรมที่มีการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเขียนแผนการอบรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติ

3.3.3 ศึกษาจุดประสงค์และเนื้อหาย่อยเพื่อกำหนดแผนการอบรมและกำหนดกิจกรรมต่างๆให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การอบรม

3.3.4 นำผลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการมาใช้ในการปรับ ประยุกต์ และ ดำเนินการเขียนแผนการอบรม

3.3.5 ผู้วิจัยสร้างแผนการอบรมตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอน ของ Littlewood (1990: p.45, สุมิตรา อังวัณนกุล , 2540), Jack C. Richards (2006), Brown (2000) Harmer (1991) และ Rixon (1996), Richards และ Rogers (1995) ซึ่งปรับขั้นตอนให้ เหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยขั้นตอนของการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.3.6 สร้างแผนการอบรมโดยเนื้อหาชุดฝึกอบรมมีจำนวน 9 แผน สำหรับบทเรียน 5 ชุด ใช้เวลาในการอบรม 18 ชั่วโมง ซึ่งในแต่ละแผนการอบรมประกอบด้วย

1. สารสำคัญ
2. จุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective)
3. จุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective)
4. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation)
5. ชี้นฝึกปฏิบัติ (Practice)
6. ชี้นำนำไปใช้ (Production)
7. สื่อการเรียนการสอน
8. การประเมินผล

3.3.7 นำแผนการอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ 1.ผศ. ดร. กฤตยา สุขประเสริฐ 2. ผศ.วรัญญา กิตติวงศ์วัฒนชัย 3. อาจารย์สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) ด้านความครอบคลุมของแผนการอบรมต่อเนื้อหาของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

- +1 แนใจว่าแผนการอบรมสอดคล้องกับเนื้อหาของชุดฝึกอบรม
- 0 ไม่แนใจว่าแผนการอบรมสอดคล้องกับเนื้อหาของชุดฝึกอบรม
- 1 แนใจว่าแผนการอบรมไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของชุดฝึกอบรม

3.3.8 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแผนการอบรมตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.9 นำแผนการอบรมไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแผนการอบรมมาทดลองใช้ ร่วมกับการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมในชั้นทดลองเดี่ยว ทดลองกลุ่มย่อย และ ชั้นทดลองภาคสนาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

3.4. แบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษนี้จะนำมาใช้ทดสอบผู้เข้าอบรม 2 ครั้งด้วยกัน โดยครั้งแรกเป็นการทดสอบผู้เข้าอบรมด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนอบรม และครั้งที่สองเป็นการทดสอบผู้เข้าอบรมด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังอบรม ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดซึ่งแบบทดสอบนี้มีจำนวน 30 ข้อ รายละเอียดการสร้างแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีดังต่อไปนี้

3.4.1. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบจากตำรา และเอกสารต่างๆสร้างตาราง โครงสร้างข้อสอบ ตามกลุ่มจุดมุ่งหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3.4.2. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยสร้างเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน 1. ผศ. ดร. กฤตยา สุขประเสริฐ 2. ผศ. วรัญญา กิตติวงศ์วัฒนชัย 3. อาจารย์สลินดา โพธิ์พยัคฆ์ ตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้านความถูกต้อง ความครอบคลุม และความเหมาะสมของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น และตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และความถูกต้องทางภาษา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามจุดประสงค์

3.4.3 แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.00 จาก 60 ข้อ ได้มา 50 ข้อ

3.4.4 นำแบบทดสอบ 50 ข้อไปทดลองใช้ (try out) เพื่อตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.4.5 คัดเลือกแบบทดสอบ ที่ได้ผ่านการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก แล้วที่มีคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ค่าความยากง่าย (p) = 0.20-0.35 และค่าอำนาจจำแนก (r) = 0.35 – 0.62 และตรงตามเนื้อหาจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำมาเป็นแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.4.6 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 30 ข้อ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

3.4.7 นำแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผ่านขั้นตอนทั้งหมดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด แบ่งค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.5.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด ผู้วิจัยได้ใช้แนวการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามแนวทางการประเมินของโดยมีการให้คะแนนตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert, อ้างถึงในพวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543, น.107 -108) ได้แบบสอบถาม 15 ข้อ สอบถามข้อมูล 3 ด้าน คือ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ในส่วนท้ายของแบบสอบถามความพึงพอใจจะมีช่องว่างให้ผู้เข้าอบรมเขียนข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

3.5.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบด้านความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยได้ทำเป็นแบบประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามที่ใช้ในการสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

- + 1 หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสม
- 0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าคำถามนั้นเหมาะสม
- 1 หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสม

3.5.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้เข้าอบรม (try out) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองใช้ไปปรับปรุงแก้ไข

3.5.5 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1974: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91

3.5.6 นำแบบสอบถามพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแก้ไข แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยให้ผู้เข้าอบรมทำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากที่ผู้เข้าอบรมใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.6. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด เพื่อติดตามผลหลังจากได้รับการฝึกอบรม

3.6.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจากหนังสือ เอกสารและบทความต่างๆ

3.6.2 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อติดตามผลของวิสาหกิจชุมชนต่อการใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด

3.6.3 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความในการสัมภาษณ์รวมถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยได้สร้างให้แก่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญได้ปรับแก้ภาษาที่ใช้รวมถึงปรับข้อความในส่วนข้อความให้มีความเหมาะสม

3.6.4 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.6.5 นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้สัมภาษณ์ตัวแทนผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 4 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนเขตตลิ่งชัน ผู้วิจัยได้ทำการค้นหาข้อมูลของวิสาหกิจชุมชนเขตตลิ่งชันด้วยการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จากเว็บไซต์ www.smce.doae.go.th ซึ่งเป็นเว็บไซต์ระบบสารสนเทศวิสาหกิจชุมชน และทำหนังสือราชการไปยังกรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อขอข้อมูลวิสาหกิจชุมชนในการติดต่อเพื่อสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเพื่อเลือกวิสาหกิจชุมชนที่จะมาเข้าร่วมโครงการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จะมาเข้าร่วมโครงการวิจัย จากปัจจัยความพร้อมของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ 1) ความคงอยู่ของวิสาหกิจชุมชน นั่นคือวิสาหกิจชุมชนนั้นจะต้องยังคงจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจ

ชุมชนและยังดำเนินงานในลักษณะของวิสาหกิจชุมชนอยู่ ซึ่งพบว่าบางวิสาหกิจชุมชนอยู่ในรูปของบริษัท บางวิสาหกิจชุมชนไม่ได้ทำการจดทะเบียนต่ออายุ บางวิสาหกิจชุมชนได้เปลี่ยนแปลงไปจากการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนแล้ว และบางวิสาหกิจชุมชนไม่สามารถติดต่อเพื่อขอข้อมูลได้ 2) ความพร้อมต่อการเข้าร่วมโครงการวิจัย ได้แก่ ความพร้อมของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ ด้านตัวบุคคล ต้องเป็นผู้มีความสนใจต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมด้านการตลาด ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์และการสังเกต ด้านสถานที่และการเดินทางเพื่อลงพื้นที่วิจัยมีความสะดวกและความปลอดภัยต่อการลงพื้นที่วิจัย 3) การให้ความสมัครใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งจากการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นบางวิสาหกิจชุมชนไม่มีความสนใจต่อการเข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้

1.2. ผู้วิจัยลงพื้นที่เป้าหมาย วิสาหกิจชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้น ด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อา วิเคราะห์ถึงความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาและทักษะต่างๆ และกำหนดจุดประสงค์ในชุดฝึกอบรม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

1.3. นำหัวข้อในชุดฝึกอบรมและเนื้อหาในชุดฝึกอบรมให้แก่วิสาหกิจชุมชนเพื่อร่วมกันพิจารณาความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาดสำหรับผู้ประกอบการ และนำมาพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาดให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ระยะที่ 2 การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.1. นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้ผ่านกระบวนการจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ดำเนินการอบรมกับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1.1 นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ กับผู้ประกอบการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรตลาดน้ำคลองลัดมะยม จำนวน 3 คน โดยทำการทดลองเป็นรายบุคคล 1:1 (One to One Tryout) โดยผู้วิจัยประเมินก่อนเริ่มการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาดจำนวน 5 ชุด ซึ่งระหว่างการทำชุดฝึกอบรมจะมีการเก็บคะแนนระหว่างอบรมในแต่ละชุด จนครบ 5 ชุด จากนั้นผู้วิจัยประเมินหลังการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ ซึ่งประสิทธิภาพของการอบรมครั้งนี้คือ 73.92 / 74.25 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำชุดฝึกอบรมทักษะการ

สื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไปแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มเล็กต่อไป

2.1.2 นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ กับผู้ประกอบการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรตลาดน้ำคลองลัดมะยมจำนวน 9 คน โดยทำการทดลองเป็นกลุ่มเล็ก (Small Group tryout) โดยผู้วิจัยประเมินก่อนเริ่มการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาดจำนวน 5 ชุด ซึ่งระหว่างการทำชุดฝึกอบรมจะมีการเก็บคะแนนระหว่างอบรมในแต่ละชุด จนครบ 5 ชุด จากนั้นผู้วิจัยประเมินหลังการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ ซึ่งประสิทธิภาพของการอบรมครั้งนี้คือ 75.20 / 75.31 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และนำไปใช้ทดลองภาคสนาม

2.1.3 นำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ กับผู้ประกอบการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตรตลาดน้ำคลองลัดมะยมจำนวน 30 คน โดยทำการทดลองภาคสนาม (Field tryout) โดยผู้วิจัยประเมินก่อนเริ่มการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาดจำนวน 5 ชุด ซึ่งระหว่างการทำชุดฝึกอบรมจะมีการเก็บคะแนนระหว่างอบรมในแต่ละชุด จนครบ 5 ชุด จากนั้นผู้วิจัยประเมินหลังการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ เมื่อเสร็จสิ้นการอบรมเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาดให้กับผู้ประกอบการประเมินความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งประสิทธิภาพของการอบรมครั้งนี้คือ 75.80/ 76.22 จากผลการทดลองในขั้นทดลองภาคสนาม แสดงว่าชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ของชัยรงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2520, น.134-138) ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงนำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองจริง

ระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและศึกษาความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน ฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ไปใช้อบรมกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนตลาดน้ำวัดสะพาน ราชพฤกษ์ บางพรหม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองจริง โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการอบรมเป็นระยะเวลา 18 ชั่วโมง 6 วันโดยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 วันที่ 3 กรกฎาคม 2564 เวลา 13.00-16.00 น. ผู้วิจัยประเมินก่อนเริ่มการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด โดยเริ่มอบรมบทที่ 1 เรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม วันที่ 4 กรกฎาคม 2564 เวลา 13.00-16.00 น. ผู้วิจัยอบรมบทที่ 1 เรื่องคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม (ต่อ) และบทที่ 2 การกล่าวทักทายและการเชิญชวนลูกค้า วันที่ 10 กรกฎาคม 2564 เวลา 13.00-16.00 น. ผู้วิจัยอบรมบทที่ 3 การสอบถามและต่อรองราคา วันที่ 11 กรกฎาคม 2564 เวลา 13.00-16.00 น. ผู้วิจัยอบรมบทที่ 4 รสชาติของอาหาร วันที่ 17 กรกฎาคม 2564 เวลา 13.00-16.00 น. ผู้วิจัยอบรมบทที่ 5 การกล่าวขอบคุณและกล่าวลา วันที่ 18 กรกฎาคม 2564 เวลา 13.00-16.00 น. ผู้วิจัยประเมินหลังการอบรมด้วยแบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ และให้ผู้เข้าอบรมทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด

3.2 นำคะแนนจากการอบรมมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 4 การติดตามผลจากการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด

4.1. ลงพื้นที่เพื่อติดตามผลจากการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้วิจัยและวิสาหกิจชุมชนด้วยวิธีการสังเกต และซักถาม

4.2. ลงพื้นที่เพื่อติดตามผลที่ได้จากการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเพื่อเก็บข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้จากการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4.3. จัดประชุมกลุ่มย่อยระหว่างวิสาหกิจชุมชนกลุ่มตัวอย่างกับทีมวิจัยเพื่อทำการสรุปผลที่ได้จากการดำเนินการวิจัย

4.4 นำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานวิจัยทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ และจัดทำรายงานการวิจัย

5.การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการตลาด ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ 2520, น.135 – 138) จากสูตร E_1/E_2 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

75 ตัวแรก หมายถึงผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบ
ประจำบทระหว่างใช้ชุดฝึกอบรม โดยคิดเป็นร้อยละ 75

$$E_1 = \frac{(\sum X_i / N)}{A} \times 100$$

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบประจำบทระหว่างใช้ชุดฝึกอบรม
X_i	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบประจำบททุกบทของผู้เข้าอบรมคนที่ i
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบประจำบทรวมกัน
N	แทน	จำนวนผู้เข้าอบรมทั้งหมด

75 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษ หลังใช้ชุดฝึกอบรมโดยคิดเป็นร้อยละ 75

$$E_2 = \frac{(\sum F_i / N) \times 100}{B}$$

E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลสอบวัดความสามารถในการใช้ชุดฝึกอบรม
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของการทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลัง การใช้ชุดฝึกอบรมของผู้เข้าอบรม
F_i	แทน	คะแนนทดสอบหลังอบรมของผู้เข้าอบรมคนที่ i
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Posttest)
N	แทน	จำนวนผู้เข้าอบรมทั้งหมด

2. วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC
(สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

ΣR แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. สถิติวิเคราะห์การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบและค่าอำนาจจำแนก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ , 2543: 128-133) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

$$r = \frac{Ru - Re}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อกำหนดให้ P แทน ระดับความยากง่าย

r แทน อำนาจจำแนก

Ru แทน จำนวนผู้ตอบถูกของกลุ่มสูง

Re แทน จำนวนผู้ตอบถูกของกลุ่มต่ำ

4. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 96)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

5. ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.101)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

6. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

7. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X แทน คะแนนแต่ละตัว
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

8. เปรียบเทียบผลการอบรมของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรม
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการตลาด สำหรับผู้ประกอบการของวิสาหกิจชุมชน ฝิ่งธนบุรี
กรุงเทพมหานครโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต
 D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

9.วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน
 ประเมินค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำไปแปล
 ความหมาย ลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตาม
 วิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ น้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.105 - 106)

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00- 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

จากการแปลความหมายค่าระดับคะแนนข้างต้น ความพึงพอใจในระดับมาก หมายถึง
 ค่าระดับของความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ $\bar{X} > 3.5$